

24. MARTS 2022

PROJEKTANSVARSFORSIKRING – SAMMENHÆNG MELLEM FORSIKRINGSDÆKNINGEN OG PARTERNES AFTALER

En nyere voldgiftskendelse tager stilling til spørgsmålet om, hvorvidt den bygherre eller totalentreprenør, der har tegnet projektansvarsforsikring med en rådgiver som medsikret, kan kræve større erstatning af forsikringen end den maksimumserstatning, der er aftalt mellem parterne i rådgiveraftalen. Spørgsmålet opstår, når forsikringssummen overstiger den ansvarsbegrænsning, der fremgår af rådgiveraftalen.

I den konkrete sag havde totalentreprenøren TE tegnet projektansvarsforsikring for et større byggeprojekt med totalrådgiveren TR og dennes underrådgivere som sikrede på policen.

Projektansvarsforsikringen blev tegnet med en forsikringssum på 50 mio. kr.

Det fremgik af rådgiveraftalerne, at rådgivernes ansvar i forhold til TE var begrænset til 20 mio. kr.

Under en senere tvist mellem TE og rådgiverne vedrørende spørgsmålet, om rådgiverne havde pådraget sig erstatningsansvar for forsinket projektering og projektfejl, opgjorde TE sit tab til mere

end 63 mio. kr. Der opstod herefter tvist mellem TE og forsikringsselskabet F, hvor projektansvarsforsikring var tegnet, om, hvorvidt TE i tilfælde af ansvar hos rådgiverne kunne opnå dækning op til 20 mio. eller 50 mio. kr.

Spørgsmålet var ikke omtalt i forsikringsaftalen.

Der var mellem parterne enighed om, at tvisten ikke omfattede et scenarium, hvor TE under sagen med rådgiverne måtte få medhold i, at ansvarsbegrænsningen på 20 mio. kr. ikke fandt anvendelse.

TE gjorde bl.a. gældende, at når man havde begæret en forsikringssum på 50 mio. kr., og F ikke havde haft bemærkninger hertil, måtte TE være berettiget til at forvente forsikringsdækning op til dette beløb. TE henviste også til princippet i aftalelovens § 6, stk. 2.

TE anførte endvidere bl.a., at F's præmieberegning måtte antages at have taget udgangspunkt i et scenarium, hvor rådgiverne kunne blive ansvarlige op til 50 mio. kr.

F gjorde gældende, at ansvarsforsikringen alene dækkede de sikrede rådgiveres juridiske erstatningsansvar. Når dette ansvar var begrænset til 20 mio. kr., kunne forsikringsdækningen ikke overstige dette beløb. Visse forsikringselskaber tilbyder projektansvarsforsikring med en højere dækning end det ansvar, den sikrede rådgiver selv kan ifalde, men dels tegnede F ikke sådanne forsikringer, dels ville en sådan særlig dækning i givet fald udtrykkelig fremgå af forsikringsaftalens vilkår.

F anførte endvidere, at der ikke havde påhvilet selskabet nogen rådgivningsforpligtelse over for forsikringstageren TE – der var en erhvervsdrivende og professionel forsikringstager, som blev rådgiver af en professionel forsikringsmægler – og der havde derfor heller ikke påhvilet F nogen pligt til at tage spørgsmålet om diskrepans mellem forsikringssummens størrelse og ansvarsbegrænsningen *inter partes* mellem forsikringstageren og de sikrede rådgivere op med TE.

F argumenterede endvidere for, at en sikret rådgiver godt kunne have behov for en forsikringssum, der var højere end den ansvarsbegrænsning, der var aftalt med TE. Eksempelvis kunne rådgiveren blive mødt af erstatningskrav fra tredjemand, som ikke var omfattet af ansvarsbegrænsningen, ligesom der kunne være behov for en højere forsikringssum i tilfælde af, at ansvarsbegrænsningen måtte blive tilsidesat.

Der var mellem parterne endvidere uenighed om, hvorvidt sagen som hævdet af TE var sammenlignelig med voldgiftssagen TBB:2008.319VBA.

Voldgiftsretten udtalte indledningsvis, at projektansvarsforsikringen som udgangspunkt måtte dække rådgiverens ansvar over for TE med det beløb, der var aftalt i rådgivningsaftalerne mellem TE og rådgiverne; altså en dækning op til 20 mio. kr. Forsikringen indeholdt ikke en udtrykkelig bestem-

melse om, at F dækkede de sikrede rådgiveres ansvar over for TE med et beløb, der oversteg ansvarsbegrænsningerne.

Voldgiftsretten lagde til grund, at der ikke i forbindelse med forsikringstegningen havde påhvilet F nogen rådgivningsforpligtelse over for TE.

Ved vurderingen af, om princippet i aftalelovens § 6, stk. 2, fandt anvendelse, lagde voldgiftsretten til grund, at TE var en "*veletableret og stor, professionelt drevet entreprenørvirksomhed, der i forbindelse med tegningen af projektansvarsforsikringen i [F] var bistået af sin daværende forsikringsmægler*"

Voldgiftsretten lagde endvidere til grund, at forskellen mellem den højere forsikringssum og de aftalte ansvarsbegrænsninger kunne have betydning bl.a. i forbindelse med dækning af eventuelle krav fra tredjemand.

Under henvisning til vidneforklaring afgivet af den daværende chef for F's Casualty-afdeling lagde voldgiftsretten endvidere til grund, at det ikke er usædvanligt, at der tegnes projektansvarsforsikringer gennem forsikringsmæglere, hvor forsikringssummen er højere end de aftalte ansvarsbegrænsninger.

På denne baggrund udtalte voldgiftsretten herefter:

"Under de foreliggende omstændigheder, hvor forsikringen er tegnet af en professionelt drevet entreprenørvirksomhed med bistand fra en professionel forsikringsmægler, finder voldgiftsretten, at [F] ikke har haft nogen forpligtelse til at afklare [TE]'s formål med at tegne en højere forsikringssum end den aftalte ansvarsbegrænsning i rådgivningsaftalerne. I stedet har [F] været berettiget til at gå ud fra, at dette forhold og betydningen for [TE]'s dækningsmuligheder var afklaret mellem [TE] og deres forsikringsmægler. De oplysninger, der foreligger om forløbet i forbindelse med forsikringstegningen eller om præmieberegningen, kan ikke føre til et andet resultat. [TE] har herefter ikke krav på, at [F]'s dækningspligt er uden de ansvarsbegrænsninger, der følger af rådgivningsaftalernes pkt. 11 og 12, og [F] frifindes derfor".

F var således ikke forpligtet til at yde forsikringsdækning op til forsikringssummen på 50 mio. kr., men alene op til ansvarsbegrænsningen i rådgivningsaftalerne på 20 mio. kr.

TE var under voldgiftssagen repræsenteret af advokat Jesper Bøge Pedersen og advokat Esben Korsgaard Poulsen, mens F var repræsenteret af advokat Michael S. Wiisbye.

Voldgiftsrettens kendelse er nu offentliggjort som TBB:2021.1158VBA.

Kommentar:

Kendelsen viser vigtigheden af, at forsikringstageren er opmærksom på, at han ikke kan opnå højere forsikringsdækning end det ansvar, sikrede ifalder. Når der mellem forsikringstageren og den sikrede rådgiver er aftalt en ansvarsbegrænsning, regulerer denne således ikke alene det ansvar, sikrede kan ifalde – men tillige den erstatning, som forsikringstageren kan opnå fra ansvarsforsikringen for tab som følge af sikredes fejl. Såfremt forsikringstageren ønsker en ansvarsforsikring, der giver mulighed for højere erstatning end det ansvar, som den sikrede rådgiver efter parternes aftale kan ifalde, må dette aftales særskilt med forsikringselskabet og fremgå udtrykkelig af forsikringsaftalen.

Samtidig illustrerer kendelsen, at når en professionel erhvervsdrivende tegner forsikring gennem en professionel forsikringsmægler, er forsikringselskabet berettiget til at gå ud fra, at forsikringstageren er behørigt orienteret om forsikringsdækningens omfang og i det hele taget har modtaget den nødvendige rådgivning til at sikre, at man har opnået den dækning, som man forventede og havde behov for.

Jeg står naturligvis meget gerne til rådighed, såfremt der måtte være spørgsmål til den nye kendelse.

MICHAEL S. WIISBYE
ADVOKAT (H)
MSW@NNLAW.DK

DETTE NYHEDSBREV KAN IKKE ERSTATTE JURIDISK RÅDGIVNING. NIELSEN NØRAGER ADVOKATPARTNERSELSKAB OG DE OVENNÆVNTE JURISTER PÅTAGER SIG INTET ANSVAR FOR TAB SOM DIREKTE ELLER INDIREKTE FØLGE AF BRUG AF NYHEDSBREVET, HERUNDER FOR TAB SOM FØLGE AF UTILSTRÆKKELIGE ELLER FEJLAGTIGE INFORMATIONER, VURDERINGER ELLER ANDRE FORHOLD I FORBINDELSE MED NYHEDSBREVET. NIELSEN NØRAGER ADVOKATPARTNERSELSKAB YDER RÅDGIVNING I FORBINDELSE MED KONKRETE SPØRGSMÅL I OVERENSSTEMMELSE MED DE ADVOKATETISKE REGLER. TILMELD/FRAMELD DIG NYHEDSBREVET PÅ WWW.NNLAW.DK.